

Powojenne szkolnictwo zawodowe w Ustce swój początek miało w 1961r. Uczniowie powstałej wówczas zasadniczej szkoły zawodowej naukę zawodu pobierali w Słupsku. W 1963r. powstała pełna klasa pierwsza z siedzibą w Szkole Podstawowej nr 1 w Ustce. Z braku odpowiednich pomieszczeń lekcje odbywały się w suterrenach, natomiast praktyczna nauka zawodu w barakach stoczni. Z chwilą powstania Szkoły Tysiąclecia (w 1964 r.) zajęcia lekcyjne, dzięki przychylności dyrekcji Liceum Ogólnokształcącego w Ustce, odbywały się przez dwa kolejne lata w lepszych warunkach. W tym czasie, tj. do 1.IX.1966, opiekę dydaktyczną nad szkołą pełniła dyrekcja Technikum Mechanicznego i Zasadniczej Szkoły Zawodowej nr 1 w Słupsku, tak więc szkoła ustcka była filią szkoły słupskiej.

1 września 1966 r. rozpoczyna się nowy rozdział w historii szkoły. W nowo wybudowanym budynku, położonym na lewym brzegu Słupi blisko jej ujścia, rozpoczęli naukę uczniowie Zasadniczej Szkoły Zawodowej dla Pracujących Stoczni Ustka i Zasadniczej Szkoły Budowy Okrętów Stoczni Ustka. Od 1983r. Zespół Szkół Zawodowych w Ustce stał się szkołą podlegającą Kuratorium Oświaty w Słupsku.

Od 1993r. – już jako Zespół Szkół Technicznych w Ustce – szkoła prowadzi nabór do technikum mechanicznego i szkoły zawodowej, do liceum zawodowego i do liceum handlowego. Dla osób pracujących szkoła oferuje możliwość nauki w trzyletnim technikum mechanicznym i technikum handlowym. Od 2002r. utworzono licea profilowane: ekonomiczno-administracyjne i usługowo -gospodarcze. W roku szkolnym 2004/2005 utworzono technikum hotelarskie.

Do 2011r. w szkole było do dyspozycji uczniów 16 sal dydaktycznych, w tym w pełni wyposażona sala informatyczna, pracownia techniczna, sala audio-wizualna.

Od 2012r. w ramach reorganizacji szkolnictwa w Ustce przeniesiono naszą placówkę do budynku LO.

HISTORIA SZKOŁY W SKRÓCIE

1961/1962

Powstała jedna pierwsza klasa. Uczniowie naukę praktyczną odbywali w stoczni, a teoretyczną w szkole Podstawowej nr1.

1963

3 oddziały stanowią filię Technikum Mechanicznego i Zasadniczej Szkoły Zawodowej nr1 w Słupsku, ale ze względu na trudności lokalowe naukę teoretyczną przeniesiono do szkoły nr3 w Ustce „Tysiąclatki”.

1964

Zapadła decyzja adaptacji na potrzeby warsztatów szkolnych ówczesnego tartaku oraz wybudowania czteroizbowego budynku szkolnego.

01.09.1966

Nauka teoretyczna i praktyczna rozpoczyna się w nowopowstałych pomieszczeniach, szkoła zaś została przekształcona w samodzielną jednostkę, a dyrektorem został Jan Krop.

01.09.1967

Działalność rozpoczęły: Technikum Mechaniczne dla pracujących i Zasadnicza Szkoła Zawodowa dla pracujących.

1969

Z inicjatywy dyrektora szkoły, Zenona Rupa, i dyrekcji Stoczni „Ustka” podjęto decyzję budowy sali gimnastycznej.

1970

Ukończono budowę sali gimnastycznej i dzięki pomocy rodziców oraz wojska, rok później zostało oddane do użytku boisko szkolne.

1983

Koszt utrzymania szkoły dla Stoczni jest zbyt duży i dlatego dzięki staraniom ówczesnego dyrektora szkoły, Henryka Karnickiego, i dyrektora stoczni, Jacka Graczyka, szkoła przeszła pod nadzór Kuratorium Oświaty w Słupsku.

1986-1991

Rozbudowa szkoły, uzyskano 4 sale lekcyjne oraz kompleks biblioteczny.

1997

W szkole są 22 oddziały z liczbą uczniów 652. Dyrektor, Henryk Pelczar, adoptuje na potrzeby sal lekcyjnych pomieszczenia dawnej stołówki stoczniowej. Powstają 3 sale dydaktyczne.

1998

Warsztaty szkolne zostają przekształcone w jednostkę budżetową.

2000

Po staraniach dyrektora, Henryka Pelczara o rozbudowę szkoły, powstają plany rozbudowy oraz modernizacji. Pierwszym etapem jest rozebranie starych warsztatów szkolnych i przebudowanie instalacji ciepłowniczej i wodociągowej pod nowy projekt.

2001

W związku z okrojeniem funduszy na rozbudowę Zespołu Szkół Technicznych powstaje nowy wariant modernizacji. W budynku „B” zostają dobudowane 3 sale lekcyjne, natomiast pracownie zajęć praktycznych zostają przeniesione do dawnej kuchni stołówki stoczni.

2008

Obecny dyrektor, Józef Masłowski, dokonuje modernizacji zasobów tworząc pracownie zajęć praktycznych – obróbki mechanicznej, obróbki łączenia metali oraz obróbki ręcznej.